

bus afflixit. Nā anno Christi 1453, obsedit quinquaginta diebus florentissimam urbem Constantinopolim, oppugnauitque terra & mari, die noctuque, donec bona pars muri bombardis disijceretur, opplereturque magna pars fossæ. Tunc Turcæ per ruinas scandentes cum peruenissent ad antemurale, imperator Palæologus non ut regem decuit pugnavit: sed fugiens in ipsius portæ angustijs cadens, calcatus pedibus obiit. Capta urbe itur ad rapinas, & omnia miscentur cædibus & stupris, & præ nimia avaricia rapiendi, hostes in mutuam perniciem grassantur. Potitus itaque tyrannus hac urbe & capite Græciæ, omnes alias ciuitates facile in suam redegit potestatem. Deinde anno Christi 1456, pergit cum numerosa hominum multitudine uersus Albam, quæ olim Taurinū hodie uero Belgradum, uulgo Kriecheswyffenburg. Et cum diu illud oppugnasset, tandem cum magna clade sui exercitus & cum dedecore coactus est recedere. Hic tyrannus expugnauit quoque Nigropontum Venetorum insulam, occupauit Athenas & Trapezuntiam, & ab ea deinceps se imperatorem Trapezuntinum scripsit, sicut à Constantinopoli Constantinopolitanum, & ab Adrianopoli Adrianopolitanum, ubi prædecessores sui centum circiter annos ante deuictam Constantinopolim constituerant sedem imperialem. Hic notandum quod Trapezus seu Trapezuntia urbs centum ferè annis à Constantinopolitano imperio est alienata subita præfecti defectione, qui ex Bizatio mitti consueuerat. Et ille qui primus ab imperio defecit, dixit se ab initio regem, inde imperatoris appellationem sumpsit. Expugnauit etiam memoratus cacodæmon Cassam et totam Tauricam Genuensium insulam, quam hodie appellat Præcop. Itē anno 1480, maxima uis Rhodum insulam aggreditur, sed cum magna ignominia inde rursus recedens præ mœrore animi illo anno moritur. Cui successit filius Paiazetus, & hic Modonā Venetorum urbem ex-

pugnauit, & alia quædam loca in Mol dauia. Cumque annis ferme 30, imperasset, successit illi anno 1512. Zelimus, quem alij uocant Solymum, & hic Syriam subegit, Hierosolymam expugnauit, Sultanum uita exiit, atque Aegyptum suo subiecit imperio, anno scilicet Christi 1516. Huius filius Solimanus regnare cepit post patrem, expugnauitque Albam Græcam Vngariæ ciuitatem anno à Christo nato 1521. ac deinde anno 1423, in deditiōnem recepit Rhodon insulam, & postea anno 1526, uastauit Budam Vngariæ & regem eius Ludouicum in acie cæsum interemit. Hic quoque obsedit Viennam Austriæ, anno 1529, sed frustra. De moribus & ritibus Turcarum alij multa scribunt.

A P H R I C A.

Aphrica altera pars orbis ad meridie exposita, & magnis solis ardoribus obnoxia, terminatur ab occidente mari Atlantico, à meridie oceano Aethiopico, ab oriente Nilo flumine, seu potius, ut Ptolemæo placet, mari Rubro, & à septentrione mari mediterraneo, quod ex oceano apud columnas Herculeas tenui riuo & non nisi decem milibus passuum patenti ingreditur terram. Insigniores regiones Africæ sunt Mauritania & Cæsariensis, Africa minor, Numidia, Libya, Cyrene, Aegyptus, Aethiopia sub Aegypto & Aethiopia interior. At hæc nomina hodie in alia sunt mutata præ pauca quædam. Nam ubi olim fuit Mauritania, Africa minor, &c. hodie sunt Mauri, Barbaria, regnum Marochi, regnum Fessa, regnum Thunes, &c. Porro in interioribus Africæ plurima quoque sunt regna, ut in tabula noua Africæ ostendimus. Colitur autem terra Aphricæ inæqualiter. Nam ad meridiem ob nimios æstus est plurimum deserta, arenis sterilibus obducta & malefico animalium genere infesta. Contra quæ Europam spectat, frequentior est illi cultus. Eximia agrorum feracitas, utpote qui locis quibusdam centesimo fœnore reddunt cultoribus messem. Mirum est quod de Mauritanis